č. j. 3 To 361/2025-386

USNESENÍ

Krajský soud v Ostravě projednal ve veřejném zasedání konaném dne 12. prosince 2025 **odvolání obžalovaného Milana V., narozeného xxx**, proti rozsudku Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2025, č. j. 5 T 70/2025-353, a rozhodl

takto:

Podle § 257 odstavec 1 písmeno b) trestního řádu se z podnětu odvolání obžalovaného Milana V. **zrušuje** napadený rozsudek v celém rozsahu a podle § 222 odstavec 2 trestního řádu se trestní věc

obžalovaného

Milana V., narozeného xxx ve xxx, trvale bytem xxx, toho času ve výkonu trestu odnětí svobody Věznice Mírov,

trestně stíhaného na základě obžaloby Okresního státního zastupitelství v Přerově ze dne 15. 5. 2025, sp. zn. 1 ZT 26/2025, pro skutek po provedeném dokazování spočívajícím v tom,

že

dne 29. 10. 2024 v době od 09:20 hod. do 11:11 hod. na ul. Havlíčkovo nábřeží č. 1835/34 v Ostravě v budově Krajského soudu, při veřejném zasedání o návrhu na povolení obnovy trestního řízení ve věci vedené pod sp. zn. 30 Nt 1857/2023 v jeho trestní věci evidované Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 34 T 10/2017 ze dne 25. 10. 2018 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 86/2018 ze dne 30. 1. 2019, opakovaně vyjadřoval svou nespokojenost s rozhodováním soudů, ale zejména pak s procesním postojem intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě Mgr. Šárky K., která vykonávala po celou dobu dozor nad zachováním zákonnosti trestního řízení v předmětné trestní věci a kterou, po jejím závěrečném návrhu na zamítnutí návrhu na povolení obnovy trestního řízení obviněný Milan V. po udělení slova k závěrečným návrhům urážel slovy "...co já jsem udělal, abych byl čtrnáct let kurva zavřenej, kvůli Vám, babo jedna, ona ví dobře, co si o ní myslím, já už jsem jí to řekl...", "... a ti dostali všichni podmínku v tom Rakousku a tady ta kreatura naproti, kreatura naproti ...", přičemž po vyhlášení rozhodnutí, kterým byl projednávaný návrh na povolení obnovy trestního řízení předsedou senátu zamítnut a obviněný Milan V. byl odváděn z jednací místnosti, vyhrožoval přítomné státní zástupkyni slovy "... No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo!..",

postupuje

Vězeňské službě České republiky, Věznici Mírov,

neboť zažalovaný skutek by mohl být tímto orgánem posouzen jako přestupek.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Ostravě ze dne 10. 9. 2025, č. j. 5 T 70/2025-353, byl obžalovaný Milan V. uznán vinným přečinem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno b) trestního zákonu (dále jen „TrZ“), kterého se měl dopustit tím, že

dne 29. 10. 2024 v době od 09:20 hod. do 11:11 hod. na ul. Havlíčkovo nábřeží č. 1835/34 v Ostravě v budově Krajského soudu, při veřejném zasedání o návrhu na povolení obnovy trestního řízení ve věci vedené pod sp. zn.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.

30 Nt 1857/2023 v jeho trestní věci evidované Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 34 T 10/2017 ze dne 25. 10. 2018 ve spojení s usnesením Vrchního soudu v Olomouci sp. zn. 5 To 86/2018 ze dne 30. 1. 2019, opakovaně vyjadřoval svou nespokojenost s rozhodováním soudů, ale zejména pak s procesním postojem intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě Mgr. Šárky K., která vykonávala po celou dobu dozor nad zachováním zákonnosti trestního řízení v předmětné trestní věci a kterou, po jejím závěrečném návrhu na zamítnutí návrhu na povolení obnovy trestního řízení obviněný Milan V. po udělení slova k závěrečným návrhům urážel slovy "...co já jsem udělal, abych byl čtrnáct let kurva zavřenej, kvůli Vám, babo jedna, ona ví dobře, co si o ní myslím, já už jsem jí to řekl...", "... a ti dostali všichni podmínku v tom Rakousku a tady ta kreatura naproti, kreatura naproti ...", přičemž po vyhlášení rozhodnutí, kterým byl projednávaný návrh na povolení obnovy trestního řízení předsedou senátu zamítnut a obviněný Milan V. byl odváděn z jednací místnosti, vyhrožoval přítomné státní zástupkyni slovy "... No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo!..", a následně se vyjádřil i v tom smyslu, že je státní zástupkyně proti němu zaujatá, že se ještě uvidí a že on to tak nenechá, že je mu to jedno, že má dost prostředků, čímž vyvolal u poškozené Mgr. Šárky K., jako nositele pravomocí úřední osoby, důvodnou obavu o život a zdraví a že je odhodlán své výhrůžky uskutečnit, kdy v kontextu, ve kterém výhrůžky zazněly, si tyto poškozená vysvětluje jako výhrůžky fyzickou likvidací nebo případně fyzickým napadením nebo nějakou formou poškozením majetku.

2. Za tento přečin byl odsouzen podle § 326 odstavec 1 TrZ k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 6 měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odstavec 2 písmeno a) TrZ zařazen do věznice s ostrahou.

3. Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný Milan V. v zákonné lhůtě odvolání (č. l. 359 – 361), které odůvodnil prostřednictvím své obhájkyně a namítl, že důkazy provedenými u hlavního líčení bylo prokázáno, že se nemohl dopustit přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno b) TrZ, když nenaplnil po subjektivní stránce skutkovou podstatu tohoto přečinu, kterého se dopustí ten, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby. V této souvislosti poukázal na judikaturu Nejvyššího soudu, dle které k naplnění skutkové podstaty daného přečinu se vyžaduje, aby pachatel vyhrožoval některou újmou v tomto ustanovení výslovně uvedenou. V podstatě se jedná o vyhrožování spácháním některého úmyslného trestného činu, zejména vraždy, ublížení na zdraví, těžkého ublížení na zdraví apod. Argumentaci nalézacího soudu, že není třeba výslovného slovního projevu, který takovou výhrůžku doslovně obsahuje, ale postačuje, aby zazněla výhrůžka, z níž vyplývá záměr pachatele, tedy že výhrůžka k takové újmě směřuje, je v nesouladu s judikaturou Nejvyššího soudu, kdy konkrétně je poukazováno obžalovaným na rozhodnutí Nejvyššího soudu č. j. 3 Tdo 754/2015-22, č. j. 8 Tdo 258/2025-463 a sp. zn. 6 Tdo 63/2015. Konkrétně z posledně zmíněného rozhodnutí Nejvyššího soudu plyne, že dle soudní judikatury stačí, byla-li výhrůžka usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením škody velkého rozsahu vážně pronesena a stalo-li se tak v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby nebo pro tento výkon. Takovou výhrůžku vůbec nepronesl.

4. V této souvislosti obžalovaný akcentuje, že ze zvukového záznamu z veřejného zasedání konaného dne 29. 10. 2024 je naprosto zřejmé, že slova uvedená v obžalobě *„….No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo…“* jsou vytržená z kontextu, z několika vět, které on řekl a při poslechu celého jeho projevu u tohoto veřejného zasedání je zřejmé, že jeho tvrzení jsou pravdivá, tedy, že se vyjádřil v tom smyslu, že paní státní zástupkyni dostane v rámci dokazování jeho trestní věci, nikoliv, že jí ublíží na zdraví ani nic jiného.
5. Doslova jím bylo tehdy řečeno: *„Vím, že nebyla povolena žádná obnova. V Rakousku byla ztotožněna jen polovina, já tu obhajobu zlomím, já Vás dostanu, nebojte se.“* Je-li posouzeno jeho vyjádření v celém kontextu, není možné si učinit závěr o tom, že by vyhrožoval státní zástupkyni spácháním některého úmyslného trestného činu (vraždy, ublížení na zdraví, těžkého ublížení na zdraví apod.).

6. Ve spojení s dalšími provedenými důkazy, a to zejména se svědeckými výpověďmi Martina B., Petra K., Petra Z. a Gabriely Š., jak tyto v podstatném v podaném odvolání shrnuje, je dle obžalovaného zřejmé, že skutečně nemohl státní zástupkyni Mgr. Šárce K. vyhrožovat smrtí, ublížením na zdraví či jinou závažnou újmou, když tito souhrnně sdělili, že skutečně měl nějaké připomínky po skončení jednání, ale přesně si ani nepamatovali jaké, dále že jeho jednání sice bylo nepříjemné, ale ne agresivní. Výjimkou byla pouze svědecká výpověď svědka JUDr. Jiřího B. a částečné sdělení svědka Petra Z., které však byly zcela překonány zvukovým záznamem, když svědek JUDr. B. uvedl, že měl uvést slova jako *„až mě pustí, tak počkejte, já si vás najdu a pak uvidíte“,* druhý z jmenovaných svědků pak uvedl *„…Byl typ výhrůžky, to znamená, že mohlo to být, já si tě najdu, cokoliv…“*. Z doloženého záznamu je však zřejmé, že tímto způsobem se vůbec neprojevoval.

7. Pokud by měl soud za to, že učinil projev, jehož obsahem by byla vyhrůžka paní Mgr. K. s cílem působit na ni, tedy, že se předmětného přečinu dopustil, pak by byl tento závěr soudu v extrémním rozporu se skutkovými zjištěními, čímž by se vymykal z mezí ustanovení § 2 odstavec 5, odstavec 6 trestního řádu (dále jen „tr. ř.“) a současně by byl v rozporu i se zásadou in dubio pro reo a principem presumpce neviny. Tento postup by byl současně porušením článku 8 odstavec 2 a článku 40 odstavec 2 Listiny základních práv a svobod.

8. Obžalovaný zdůrazňuje, že v řízení nebylo prokázáno, že by byl učiněn vážný projev, který by byl sto navodit situaci, ve které by poškozená pociťovala důvodnou obavu o svůj život a už vůbec nebylo prokázáno, že by měl svým výrokem na mysli usmrcení, ublížení na zdraví nebo způsobem značné škody. V této souvislosti obžalovaný poukazuje, že sama poškozená k jeho osobě uvedla, že je prchlivé povahy, je ovládán emocemi a subjektivní touhou pro spravedlnosti. Poškozená jej zná již zhruba 10 let, ví, jakým způsobem vystupuje, neboť se obdobným způsobem vyjadřoval také při probíhajícím hlavním líčení, ve kterém byl odsouzen a ani tehdy na něj nepodala trestní oznámení. Zvukový záznam z hlavního líčení konaného pod sp. zn. 34 T 10/2017 navrhoval k důkazu, avšak tento důkaz byl pro nadbytečnost zamítnut. Tímto důkazem chtěl poukázat, že v minulosti se vyjadřoval hruběji vůči státní zástupkyni Mgr. Šárce K., ale tehdy paní státní zástupkyně neměla potřebu řešit jeho projev podáním trestního oznámení. Pokud poškozená po letité praxi, jak také sama uvedla, nezhodnotila jeho chování jako trestný čin již na místě samém, pak dle mínění obžalovaného primárním cílem podaného trestního oznámení bylo přivést jeho osobu do nepříjemné situace, nikoli nahlásit spáchání trestného činu.

9. Obžalovaný dále namítá, že jeho jednáním nemohla být naplněna subjektivní stránka trestného činu spočívající v zavinění, neboť nikdy neměl v úmyslu a ani nikdy netvrdil, že by poškozenou usmrtil, ublížil ji na zdraví nebo ji způsobil značnou škodu. Jeho tvrzení znamenalo, že státní zástupkyni dostane v rámci dokazování jeho trestné činnosti nic více. Stejně tak obžalovaný míní, že jeho jednání nenaplňuje požadovanou míru společenské škodlivosti, tedy nebyla dodržena zásada ultima racio. Z odůvodnění napadeného rozsudku mj. plyne, že nalézací soud dovodil jeho násilné chování a možnou obavu z ublížení na zdraví poškozené z toho, že byl odsouzen pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odstavec 2 alinea první, odstavec 3 písmeno a), b), odstavec 4 písmeno b) TrZ. Z předmětného odsuzujícího rozsudku je však zřejmé, že naplnil znaky tohoto trestného činu tím, že zakoupil nejméně na území Slovenska střelby neschopné samopaly vzor 61 Škorpion, útočné pušky zn. Imbell pistole zn. Beretta a další zbraně v počtu 20 – 25 ks se záměrem uvést je do střelby schopného stavu a následně je prodat, což také učinil. Nikdy sám zbraně nepoužil, pouze je nakupoval a prodával.

10. V neposlední řadě lze z provedeného dokazování dovodit i to, že jeho projevy nevykazují eskalující tendenci. Ze zprávy z výkonu trestu odnětí svobody je patrno, že je osobou bezproblémovou, jeho chování a vystupování, dodržování pokynu a nařízení je na požadované úrovni. Vystupuje navenek nekonfliktně, respektuje ustanovení vnitřního řádu věznice i příkazy a nařízení, k personálu i ostatním odsouzencům se chová v souladu s běžnými společenskými pravidly. Ve Věznici Mírov

získal maximální počet pochval a žádnou výtku. Z důkazů je rovněž patrno, že není násilné povahy, není agresivní a ve spojení s výpisem z rejstříku trestů je zřejmé, že se ani nedopouští násilnické trestné činnosti. S ohledem na shora uvedené není možné ani předpokládat, že by se najednou dopustil násilného chování navíc vůči úřední osobě. Intenzita jeho nyní posuzovaného chování není srovnatelná s jinými obdobnými jednáními stejně posouzenými. V jeho případě se jednalo pouze o spontánní projev, nikoliv o nějaké rozmyšlené výhrůžky. Při uvážení všech okolností, za nichž k činu došlo, je zřejmé, že škodlivost jednání kladeného mu za vinu není dostatečná. V neposlední řadě obžalovaný poukazuje, že právní kvalifikace mu vytýkaného skutku je v rozporu se stavem provedeného dokazování, když nenaplnil svým jednáním skutkovou podstatu přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu. Výrazy, které použil, postrádaly reálný základ, nebyly způsobilé vzbudit důvodnou obavu a současně vůbec nevyhrožoval způsobením jednání výslovně uvedeného v ustanovení § 326 odstavec 1 TrZ. Výhrůžky, které jsou předmětem v posuzované trestní věci nemohly vyvolat obavu, že by splnil některé z taxativně uvedených jednání ve zmíněném zákonném ustanovení, neboť takovým jednáním ani nehrozil.

11. S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti se obžalovaný domáhá, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil podle § 258 odstavec 1 písmeno b), písmeno c) tr. ř. a sám ve věci rozhodl tak, že jej zprostí obžaloby podle § 226 písmeno b) tr. ř. z důvodu, že se nedopustil přečinu vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno b) TrZ, resp. alternativně, aby podle § 259 odstavec 1 tr. ř. věc vrátil soudu I. stupni k novému projednání a rozhodnutí.

12. U veřejného zasedání obžalovaný setrval na odvolacích námitkách i závěrečném návrhu spočívajícímu v postupu podle § 226 písmeno b) tr. ř.

13. Státní zástupce intervenující u veřejného zasedání uvedl, že napadené rozhodnutí je zákonné a správné. Okresní soud provedl dokazování vyčerpávajícím způsobem, provedené důkazy vyhodnotil řádně, jak mu to ukládá zákon. Je toho názoru, že obžalovaný je stále jednoznačně ze svého trestného jednání usvědčován nejen samotnou poškozenou, která popsala, jakým způsobem vnímala vystupování obžalovaného, kdy v podstatě to, že měla obavu z jeho osoby, vyplývá i z té skutečnosti, že požádala o využití institutu dle § 103a tr. ř. Nad to je obžalovaný usvědčován také svědky, kteří byli přítomni u veřejného zasedání. Nalézací soud správně obhajobu obžalovaného vyhodnotil jako účelovou. Odvolání obžalovaného směřuje do způsobu hodnocení důkazů, kdy účelem odvolacího soudu není opětovně přehodnocovat důkazy, které již jednou byly náležitě vyhodnoceny ze strany soudu I. stupně. Je toho názoru, že okresní soud dospěl ke správnému závěru, když uznal obžalovaného vinným ze spáchání přečinu vyhrožování s cílem působením na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno b) TrZ. Rovněž uložený trest nelze považovat za nepřiměřeně přísný i s ohledem na osobu obžalovaného, proto navrhl, aby bylo odvolání obžalovaného podle § 256 tr. ř. zamítnuto jako nedůvodné.

14. Předně je nutno uvést, že odvolání bylo podáno včas, tj. před skončením osmidenní lhůty od doručení rozsudku (§ 248 odstavec 1 tr. ř.), oprávněnou osobou [§ 246 odstavec 1 písmeno b) tr. ř.] a svým obsahem splňuje i náležitosti dané ustanovením § 249 odstavec 1 tr. ř. Krajský soud v Ostravě, jako soud odvolací (§ 252 tr. ř.), neshledal důvod pro jeho zamítnutí podle § 253 odstavec 1 tr. ř. nebo odmítnutí podle § 253 odstavec 3 tr. ř.

15. Z podnětu podaného opravného prostředku krajský soud přezkoumal podle § 254 tr. ř. zákonnost a odůvodněnost všech výroků rozsudku, proti nimž byla podána odvolání, a to z hlediska vytýkaných vad, jakož i správnost postupu řízení napadenému rozsudku předcházející, a po projednání věci ve veřejném zasedání dospěl k následujícím závěrům.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.

16. Lze konstatovat, že v řízení, jež rozsudku předcházelo, odvolací soud neshledal žádné procesní vady, které by měly za následek nedostatečné objasnění věci či porušení práva obhajoby. Nebylo tedy důvodu k jeho zrušení podle § 258 odstavec 1 písmeno a) tr. ř.

17. Přezkoumáním předloženého trestního spisu a napadeného rozsudku odvolací soud zjistil, že v něm nalézací soud patřičně rozvedl, které důkazy provedl, jak je hodnotil, k jakým skutkovým a právním závěrům dospěl. Nalézací soud provedl dostupné důkazy v rozsahu pro rozhodnutí nezbytném v souladu s § 2 odstavec 5 tr. ř. a při jejich hodnocení postupoval v zásadě ve smyslu § 2 odstavec 6 tr. ř., tedy důkazy hodnotil jednotlivě i v jejich souhrnu. Rovněž nalézací soud neopomněl uvést, z jakých důvodů byly zamítnuty návrhy na doplnění dokazování. Odvolací soud se však nemohl plně ztotožnit s jeho skutkovými závěry a následnou právní kvalifikací jednání, které bylo obžalovanému prokázáno.

18. V souvislosti s uplatněnými odvolacími námitkami nutno předně uvést, že obžalovaný v přípravném řízení i u hlavního líčení v podstatě doznal, že při veřejném zasedání o návrhu na povolení obnovy trestního řízení v jeho věci evidované u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 34 T 10/2017, které se konalo dne 29. 10. 2024, po vyhlášení rozhodnutí, jímž mu byl zamítnut jeho návrh na obnovu řízení, zvolal směrem k intervenující státní zástupkyni Mgr. Šárce K. mj. slova *„já tě dostanu kreaturo“,* resp. *„No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo“*, čímž však měl na mysli, že státní zástupkyni dostane se svým obhájcem v rámci dokazování v jeho trestní věci, že docílí povolení obnovy řízení a z jeho pohledu řádné vyšetření jeho trestní věci, nikoliv nějaké fyzické napadení, ublížení na zdraví či způsobení újmy na majetku intervenující státní zástupkyni. Poukázal, že jím pronesený výrok má mnoho jiných možných vysvětlení, jeho slova byla špatně pochopená, omluvil se za ně a připustil, že jeho reakce byla nepřiměřená. V té době však cítil a stále cítí nespravedlnost ohledně odsouzení jej k tak exemplárnímu trestu, který právě tato státní zástupkyně svým odvoláním docílila. V doplňující výpovědi učiněné v rámci odvolacího řízení v podstatě setrval na svých dřívějších výpovědích a zdůraznil, že slova pronesená vůči státní zástupkyni jsou jasně a nezpochybnitelně zaznamenaná v pořízeném zvukovém záznamu, včetně toho, co těmto slovům předcházelo. Pronesl je v určitém rozhořčení a frustraci ze způsobu rozhodnutí o jeho návrhu na povolení obnovy řízení, v žádném případě tím nemyslel, že bude státní zástupkyni Mgr. Šárku K. vyhledávat a vyhrožovat ji.

19. Okresní soud provedl dále k důkazu výpověď svědků Mgr. Šárky K., Martina B., Petra Z., Petra K., Gabriely Š. a JUDr. Jiřího B., taktéž i přehrál podstatnou část zvukového záznamu z veřejného zasedání konaného u Krajského soudu v Ostravě dne 29. 10. 2024 a provedl i další listinné důkazy, zejména spis Krajského soudu v Ostravě sp. zn. 30 Nt 1857/2023, spis téhož soudu sp. zn. 34 T 10/2017 a hodnocení obžalovaného z výkonu trestu odnětí svobody. Obsah důkazu je podrobně rozveden v odůvodnění napadeného rozsudku na str. 2 – 6, na které odvolací soud pro stručnost odkazuje.

20. Lze shrnout, že poškozená Mgr. Šárka K. uvedla, že obžalovaný působil naštvaně již v průběhu veřejného zasedání konaného dne 29. 10. 2024 a v průběhu její závěrečné řeči pronášel vůči ní invektivy (babo jedna, kreaturo), přičemž při odchodu z jednací síně po vyhlášení zamítavého rozhodnutí ohledně jeho návrhu na povolení obnovy řízení, vůči její osobě pronesl slova v tom smyslu, že využije veškerých prostředků pro to, aby ji zlikvidoval, resp. uvedl „Já Vás dostanu kreaturo“. Z tohoto důvodu požádala, aby to bylo dodatečně zaprotokolováno, neboť to vnímala jako výhrůžku. Dále z výpovědi svědkyně plyne, že se obžalovaný projevoval emotivně již v průběhu řízení a z jeho postoje bylo zjevné, že spatřuje důvod svého odsouzení v její práci a snaží se dosáhnout toho, aby změnila svůj postoj nebo nějaké odvety.

21. Další svědci přítomni v inkriminované době v jednací síni popsali chování obžalovaného následně. Svědek Martin B. (příslušník vězeňské služby) potvrdil, že obžalovaný pronesl vůči státní

zástupkyni nějaká slova ve smyslu, že je proti němu zaujatá, že je kreatura. Bylo zjevné, že je na ni obžalovaný zaměřen. Snažili se proto obžalovaného co nejrychleji vyvést z jednací síně. Další z příslušníků vězeňské služby svědek Petr Z. taktéž potvrdil, že ke konci jednání došlo ze strany obžalovaného k verbálním útokům, vyhrožování, které bylo směřováno vůči státní zástupkyni, konkrétně jaká slova obžalovaný pronesl, však svědek nebyl schopen uvést. Slovní útok byl krátký, jedna nebo dvě věty, něco v tom smyslu *„Já si tě najdu“*. Svědkyně Gabriela Š. (protokolující úřednice) potvrdila, že obžalovaný byl v průběhu veřejného zasedání podrážděný, stále útočil na státní zástupkyni, nazýval ji „bábou“ a poté, co jeho návrh na povolení obnovy řízení byl zamítnut a vypisovala doklady pro vězeňskou službu, pronesl slova *„Já tě dostanu kreaturo“*. Jelikož v té době ještě nebylo vypnuto záznamové zařízení, vše je zaznamenáno na zvukovém záznamu z průběhu veřejného zasedání. Další ze svědků Petr K. (přísedící soudce) potvrdil, že obžalovaný měl připomínky po vyhlášení rozhodnutí vůči státní zástupkyni, přesně si však vyřčená slova nepamatoval, byla ale nepatřičná. Konečně svědek JUDr. Jiří B., další přísedící soudce, uvedl, že slova pronášená obžalovaným vůči státní zástupkyni byla urážlivá, výhrůžná z jeho pohledu charakteru *„Až mne pustí, já si Vás najdu a pak uvidíte“*. Výhrůžky smrti však nezazněly, ale slova byla vyřčena natolik zlobně, že i chlap by se cítil ohrožen.

22. Přesné znění pronesených výroků obžalovaným je objektivně zachyceno v doloženém zvukovém záznamu o průběhu veřejného zasedání konaného dne 29. 10. 2024, z něhož plyne, že obžalovaný při odvádění z jednací síně zvýšeným hlasem pronesl vůči státní zástupkyni slova „*No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo.“,* načež tato požádala předsedu senátu, aby toto bylo zaprotokolováno.

23. Není tedy pochyb, že tato slova, která jsou zanesena do popisu skutku napadeného rozsudku, obžalovaný vůči státní zástupkyni pronesl.

24. Pokud jde o další část jednání obžalovaného, která dle popisu skutku měla následovat až po vynesení výše citovaných výroků vůči státní zástupkyni, krajský soud po doplnění dokazování opětovným přehráním zvukového záznamu z veřejného zasedání o návrhu na povolení obnovy řízení ze dne 29. 10. 2024 sp. zn. 30 Nt 1857/2023 zjistil, že nikoliv následně, ale před pronesením vůči státní zástupkyně výše citovaných slov, obžalovaný v době po odůvodnění učiněného rozhodnutí předsedou senátu a vyjádření se stran k opravným prostředkům se počal vyjadřovat k nedostatkům dokazování v jeho trestní věci evidované u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 34 T 10/2017, kdy mj. poukázal, že v Polsku běhá ještě pět svědků, v Rakousku byla ztotožněna jen polovina odběratelů a v podstatě se tázal (zřejmě soudu i státní zástupkyně), zda si jsou toho vědomi, načež následně uvedl „*Věřte mi, já je sem dotáhnu. Já to dotáhnu do konce, já vím, že jste tady 15 let nepovolili obnovu, ale já to zlomím, já na to ty prachy mám.“* Teprve následně při odvádění z jednací síně prohlašuje směrem ke státní zástupkyni *„No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo.“*

25. Z doplněného dokazování je zřejmé, že skutková zjištění soudu I. stupně jsou v naznačeném směru nepřesná.

26. Vinu obžalovaného trestným činem vyhrožování s cílem působit na úřední osobu podle § 326 odstavec 1 písmeno b) TrZ okresní soud odvíjel kromě samotného znění verbálního výroku, který obžalovaný pronesl vůči státní zástupkyni, ze svědeckých výpovědí, kdy konstatoval, že slova citovaná v popisu skutku byla vyřčena pod vlivem zjevných negativních emocí obžalovaného (zlobně, zlostně, výhrůžně), které svědci Mgr. Šárka K., JUDr. Jiří B. a Petr Z. popsali jako výhrůžky vůči státní zástupkyni. Naopak žádná z osob přítomných těmto verbálním projevům obžalovaného tyto nechápala a nevnímala tak, jak je vysvětluje a odůvodňuje obžalovaný. S ohledem na kontext, v němž byla vyřčena a způsob, jakým byla vyslovena, je přítomné osoby vnímaly jako výhrůžku. V dalším pak soud I. stupně opírá svůj závěr, že obžalovaný státní zástupkyni vyhrožoval způsobem předvídaným v ustanovení § 326 odstavec 1 písmeno b) TrZ o poznatky týkající se chování obžalovaného u hlavního líčení, veřejného zasedání a jiných jednání soudu. Poukazuje, že

pro nevhodnost a agresivitu jeho projevu v rámci hlavního líčení byl obžalovaný opakovaně soudcem napomínán a výslech poškozené Mgr. K. byla z toho důvodu a k její žádosti provedena v jeho nepřítomnost podle § 209 odstavec 1 tr. ř., přičemž jeho nevhodné projevy gradovaly, kdy i v jiných řízeních se obžalovaný sám prezentoval jako osoba, která díky svému chování je schopna docílit zamýšleného výsledku soudního jednání, přičemž akcentoval, že mj. byl schopen poškodit v civilním řízení dveře jednací síně a následné rozhodnutí v jeho prospěch považoval za výsledek i agresivního způsobu prezentace svých nároků.

27. Odvolací soud k této argumentaci uvádí, že okresní soud zjevně upřednostnil hodnocení vystupování obžalovaného během probíhajícího hlavního líčení, dříve během veřejného zasedání konaného dne 29. 10. 2024 u Krajského soudu v Ostravě a také způsob jeho prezentace i v jiných soudních jednáních, aniž by se důsledně zabýval samotným hodnocením verbálního projevu obžalovaného vůči státní zástupkyni, který je předmětem tohoto trestního řízení a co tomu předcházelo. Zda se jedná o vyjádření jednoznačná, korespondující svým obsahem s výhrůžkami taxativně stanovenými v ustanovení § 326 odstavec 1 TrZ, nebo je lze interpretovat vícero způsoby včetně způsobu, jakým byla interpretována obžalovaným v rámci jeho obhajoby.

28. Odvolací soud připomíná, že podle § 326 odstavec 1 TrZ, kdo jinému vyhrožuje usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody

    a) v úmyslu působit na výkon pravomoci úřední osoby,

    a) pro výkon pravomoci úřední osoby,

    bude potrestán odnětím svobody až na 3 léta.

29. Obecně lze přisvědčit soudu I. stupně, že vyhrůžka některou újmou v tomto ustanovení výslovně uvedenou nemusí být výslovně verbálně pronesena, když může být učiněna i písemně, graficky, výmluvným gestem naznačujícím např. podřezání krku apod., ale vždy musí být bez důvodných pochybností prokázáno, že povaha vznesených vyhrůžek směřovala ke konkrétní újmě na životě, zdraví či způsobení značné škody.

30. Odvolací soud po doplnění dokazování a vyhodnocení všech důkazů, zejména pak obsahu zvukového záznamu o průběhu veřejného zasedání ze dne 29. 10. 2024, na němž jsou zachyceny nejen výhrůžky obžalovaného vůči intervenující státní zástupkyni, ale i jeho vyjádření těmto výhrůžkám předcházející konstatuje, že odvolací námitky obžalovaného jsou důvodné, neboť slova pronesena vůči státní zástupkyni ve znění „*No, Vás dostanu, nebojte se, kreaturo.*“, vyznívají sice výhrůžně, avšak v kontextu s tím, co zaznělo z úst obžalovaného před pronesením těchto slov, jak již bylo rozvedeno shora pod bodem 24, lze přisvědčit jeho obhajobě, že se nejednalo o výhrůžky usmrcením, ublížením na zdraví nebo způsobením značné škody, nýbrž těmito slovy myslel, že státní zástupkyni „dostane“ právně, tedy v rámci dokazování jeho trestní věci, k čemuž vyvine veškeré své úsilí a použije rovněž své finanční prostředky, aby se domohl z jeho pohledu spravedlivého rozhodnutí v trestní věci, kde se domáhal povolení obnovy řízení.

31. Stručně lze shrnout, že provedeným dokazováním bylo prokázáno, že obžalovaný v rámci veřejného zasedání konaného u Krajského soudu v Ostravě dne 29. 10. 2024 skutečně vyjadřoval svou nespokojenost s rozhodnutím soudu a procesním postupem intervenující státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Ostravě Mgr. Šárky K., kterou po jejím závěrečném návrhu na zamítnutí návrhu na povolení obnovy trestního řízení verbálně urážel způsobem popsaným v popisu skutku napadeného rozsudku, přičemž následně po vyhlášení rozhodnutí, kterým byl návrh na povolení obnovy řízení zamítnut, vůči této pronesl i výhrůžná slova, avšak nejednalo se o výhrůžky taxativně uvedené v § 326 odstavec 1 TrZ a takový obsah výhrůžek a úmysl obžalovaného ve vztahu k možnému způsobení smrti, ublížení na zdraví nebo značné škodě ve smyslu ustanovení § 15 odstavec 1 TrZ nebyl bez důvodných pochybností ani dalšími důkazy

prokázán. Nebylo vyvráceno tvrzení obžalovaného, že se jednalo z jeho strany o výhrůžku uplatnění následně právního jednání brojícího i proti postupu státní zástupkyně, která původní trestní věc vedenou u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 34 T 10/2017, ve které se domáhal povolení obnovy řízení, dozorovala.

32. Na druhou stranu je nutno konstatovat, že chování obžalovaného vůči státní zástupkyni v jednací síni bylo naprosto nepatřičné, neuctivé, jeho verbální projevy hrubě neslušné, urážlivé a společensky škodlivé, kteréžto jednání by mohlo být posouzeno jako přestupek.

33. V této souvislosti je nutno uvést, že obžalovaný se dopustil vytýkaného jednání během výkonu trestu odnětí svobody, avšak s přihlédnutím k místu jeho spáchání a objektu, vůči kterému bylo směřováno, nelze jeho jednání posoudit jako kázeňský přestupek podle § 46 odstavec 1 zákona č. 169/1999 Sb., o výkonu trestu odnětí svobody, nýbrž jako přestupek, kterého se dopustil během výkonu trestu, jež se vyřizuje rovněž kázeňským trestem podle § 55 odstavec 1 uvedeného zákona. Vzhledem k tomu, že se nejedná o kázeňský přestupek, nepřihlédl krajský soud při zkoumání otázky promlčení k ustanovení § 47 odstavec 3 zákona č. 169/1990 Sb., podle něhož kázeňský trest nelze uložit, jestliže od spáchání kázeňského přestupku uplynula doba jednoho roku, nýbrž vycházel z ustanovení § 30 a § 32 odstavec 1 písmeno a) zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, která stanoví, že promlčecí doba činí za a) jeden rok, nebo b) tři roky, jde-li o přestupek, za který zákon stanoví sazbu pokuty, jejíž horní hranice je alespoň 100 000 Kč, přičemž se do promlčecí doby nezapočítává doba, pro kterou se tentýž skutek vedlo trestní řízení. v projednávané věci se vedlo trestní řízení v době od 9. 1. 2025, z čehož je zřejmé, že k promlčení přestupku dosud nedošlo.

34. S ohledem na výše uvedené Krajský soud v Ostravě podle § 257 odstavec 1 písmeno b) tr. ř. z podnětu odvolání obžalovaného Milana V. zrušil napadený rozsudek v celém rozsahu a po úpravě skutkové věty trestní věc obžalovaného podle § 222 odstavec 2 tr. ř. postoupil k projednání Vězeňské službě České republiky, Věznici Mírov, kde v současné době obžalovaný vykonává trest odnětí svobody.

Poučení:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

a) nejvyšší státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozhodnutí soudu, ve prospěch i neprospěch obviněného

b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odstavec 1 písmeno a) - m) tr. ř. nebo 265b odstavec 2 tr. ř., o které se dovolání opírá.

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Ostrava 12. prosince 2025

JUDr. Renata Gilová v. r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marie Rindošová.